

‘Samen verbonden in vrede’ vredeseducatie in de b-stroom.

“Ooh jij geeft les in de b-stroom, dat zal wel lastig zijn met die gasten?!” Een stereotype vraag die ikzelf maar al te vaak krijg wanneer ik spreek over mijn werk als leerkracht r-k godsdienst, in de eerste graad van de b-stroom. Deze jongerengroep heeft vaak de bijklank agressiever, moeilijker en vooral minder controleerbaar te zijn. Dit zou het lesgeven binnen deze groep veel moeilijker maken dan bij leeftijdsgenoten uit de a-stroom. Tijdens mijn zoektocht naar een onderwerp voor mijn eindwerk bleef dit, in mijn ogen onterechte, stereotype beeld door mijn hoofd spoken en heb ik besloten te werken rond vrede en respect in 1b.

Ik ging opzoek naar een antwoord op de volgende vraag: “Hoe kan een project rond vredeseducatie de leerlingen uit 1b meer kennis van elkaars godsdienst doen verwerven en hen zo vaardiger maken onderlinge conflicten op te lossen?” Om een antwoord op deze vraag te kunnen formuleren heb ik verschillende bronnen geraadpleegd en ben ik opzoek gegaan naar dé definitie van het begrip vredeseducatie. Dit begrip lijkt echter vele verschillende definities te hebben. De ideale gelegenheid om dit verder uit te pluizen!

Vredeseducatie?

Het uiteindelijke doel van vredeseducatie is leerlingen van verschillende religieuze en culturele achtergronden, samen in vrede en begrip met elkaar te laten omgaan en hen hiervoor tools in de vorm van kennis, attitudes en vaardigen aan te reiken. Zo is het perfect mogelijk dat leerlingen met andere achtergronden in harmonie samen te laten leven en conflicten op te lossen zonder hiervoor het eigen standpunt te moeten aanpassen of dit te negeren.

Een groot voordeel aan het standaard integreren van projecten rond vredeseducatie binnen het schoolcurriculum is het feit dat je niet enkel aan actuele conflicten of wrijvingen binnen de klas werkt met je leerlingen, maar dat je ervoor zorgt dat je sociaal en empathische leerlingen opvoedt en je op de langere termijn zo mee kan zorgen voor een meer vreedevolle samenleving. En zeg nu zelf : is dat niet het uiteindelijke doel van alle opvoedingswerk, ook dat op religieus vlak?

regelmatige tijdstippen gedurende het schooljaar zou worden ingepland. Ook zou het project dan omvangrijker moeten zijn.

Zo kunnen we de kennis, attitudes en vaardigheden op verschillende tijdstippen aanreiken en kunnen de leerlingen deze langzamerhand gaan automatiseren zodat het niet als taak wordt gezien maar als het nieuwe normaal. Want zeg nu zelf: wie krijgt er geen warm gevoel van de slogan:

“Samen verbonden in vrede.”

Saey Kim

Educatieve bachelor secundair onderwijs

Odisee hogeschool

Promotor: Hilde Van Hoeymissen

In co-creatie met: OLVI-PiusX te Zele

Onderwijsvakken: PAV en r-k godsdienst.

Het volledige rapport of meer info?

kim.saey@student.odisee.be